

опасности и не по-малко страшна съ пѣсните и дрънкането на оржията си и била разположена от римляните тамо наблизу.

48. Слѣдъ това приближилъ до неприятеля своя станъ, а въ прѣдишните укрѣпления оставилъ тракийците, които, както казахме, ни дошли на помощъ. Тѣмъ било позволено да опустошаватъ, да горятъ, да влачатъ плячка, стига само опустошението да траяло прѣзъ дена, а нощта да прѣкарвали въ стана въ безопасност и бдителност. Отначало постѣжвали така; послѣ, като се прѣдали на разкошъ и разбогатѣли от плячка, почнали да изоставятъ заставите, да правятъ разпуснати пиршества и да се излежаватъ съниливи и пияни. Неприятелите, като узнали безгрижността имъ, приготвятъ два отреда, отъ които единът трѣвало да нападне грабителите, а другиятъ да удари на римския лагеръ, и то не съ надежда да го прѣвзематъ, ами да не чуятъ римляните шума на другото сражение, бидейки залисани съ викъ, стрѣли и съ своята собствена опасность. Освѣнъ това, за да бѫде по-голѣмъ страхътъ, избрали нощно врѣме. Тия, които нападнали окопа на легионския станъ, лесно били прогонени; тракийските помощни войски, уплашени отъ ненадѣйното нападение, понеже една част лежала покрай укрѣпленията, а повечето се скитали извѣнъ тѣхъ, били избити съ толкова по-голѣмо ожесточение, че ги обвинявали като бѣгълци и прѣдатели, които носятъ оржие за свое и отечествено прѣобъянане.

49. На слѣдния денъ Сабинъ изкарва войската си на равно място, за да види, дали варварите, одързостени отъ нощния успѣхъ, нѣма да се осмѣлятъ да се сражаватъ; но понеже тѣ не излизали отъ крѣпостта и съсѣдните хълмове, той почналъ обсадата чрѣзъ редути, които почналъ да строи още по-рано; слѣдъ това ги свѣрзаль съ окопи, та обхванаъ едно пространство четири мили въ окръжностъ: послѣ постепено стѣснявалъ обсадната линия и описвалъ все по-тѣсенъ кръгъ, за да отреже на неприятеля водата и храната за добитъка; издигналъ сѫщо единъ насипъ, за да хвѣрлятъ отъ тамъ камъни, копия и запалки върху близкия вече неприятель. Но нищо не мѣчило послѣдните толкова, колкото жаждата, понеже голѣмото множество войници и невъоружени хора, се ползвало само отъ единъ изворъ, който имъ останалъ. При това, конетъ и стадата